

Latvijas Kompartijas.
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 39 (1928)

Svētdien, 1957. g. 31. martā

13. gads

Celt kolchoznieku pilnsapulču lomu

Lauksaimniecības artēla statuti nosaka, ka kolchoza augstākais varas orgāns ir kolchoznieku pilnsapulce. Regulāri tās sasaucot, izskatīt tajās visus kolchoza dzīves svarīgākos jautājumus, artēla biedriem tiek dota iespēja pašiem pārvaldīt kolektīvo saimniecību.

Izdarot grozījumus un papildinājumus Lauksaimniecības artēla statutos, vairākos rajona kolchozos, kā „Padomju Latvija”, „Uzvara”, „Traktorists”, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā un citos ievēlēja pilnvarnieku sapulci. Pret to, protams, nebūtu ko iebilst, ja šīs pilnvarnieku sapulces kolchozos sasauktu regulāri, jautājumus tajās izskatītu pietiekami nopietni un dziļi. Diemžēl, pa lielākaļ daļai tas netiek darīts. Nevēlējot vajadzīgo uzmanību kā pilnsapulču, tā pilnvarnieku sapulču organizēšanai, kolchozniekiem tiek atņemta iespēja piedalīties artēla lietu pārvaldīšanā.

Kolchozos „Abava”, „Sarkanais karogs”, „Kopdarbība” un citos pērn notikušas tikai 1—2 kopsapulces. Analizējot šo kolchozu ekonomisko stāvokli, redzams, ka tas, ka kolchozniekiem atņemta iespēja aktīvi piedalīties artēla lietu pārvaldīšanā, nelabvēlīgi ietekmē kolchozu saimniecisko attīstību, samazinājas kolchoza vadošo darbinieku atbildības sajūta uzticēto pienākumu izpildē. Līdz ar to tiek pieļauti artēla Statutu neievērošanas gadījumi, nerēķināšanās ar kolchoza interesēm. Tā kolchozā „Abava” ļoti daudz trūkumu ir lopkopībā, taču valde nekā nedara to novēršanai.

Vairākus artēla Statutu neievērošanas gadījumus atklāja kolchozā „Kopdarbība” saimnieciski finansālās darbības revīzijas laikā. Tas uzskatāmi parādīja, ka bez

kolchoznieku masu kontroles un revīzijas komisijas aktīvas darbības sākas sabiedrisko līdzekļu izsaimniekošana.

Lauksaimniecības artēla statuti nosaka, ka kopsapulce ir pilntiesīga izlemt visus jautājumus tad, ja tajā piedalās ne mazāk kā puse artēla biedru. To neievēro kolchozi „Jaunā gvarde”, „Brīvais ceļš”.

Svarīgi jautājumi, kā artēla Statutu grozījumu pieņemšana, kas prasa divu trešdaļu kolchoznieku piedalīšanos, tiek apspriesti nepilntiesīgās sapulcēs kolchozā „Kurzeme”.

Kopsapulces un tāpat pilnvarnieku sapulces bieži vien tiek sasauktas steidzīgi. Kolchoznieki netiek informēti par izskatāmiem jautājumiem, kā rezultātā sapulces ir formālas, pieņemtie lēmumi netiek izpildīti.

Rajona izpildu komitejā reģistrēšanai grozītos Statutus vēl nav iesnieguši kolchozi „Leņina ceļš”, „Spars”, „Kommunisma ceļš” un Mičurina vārdā nosauktais.

Maz par Statutu ievērošanu kolchozos vēl interesējas MTS un ciemu padomes. Nopietnus pārmējumus pelna Sudrabkatnu ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Kāpostiņa, kura, piedaloties nepilntiesīgā kopsapulcē kolchozā „Jaunā gvarde”, pieļāva, ka tajā pieņem svarīgus lēmumus. Šīs sapulces lēmumus kā nelikumīgus rajona izpildu komiteja atcēla.

Lai labi sagatavotos kopsapulcēm un pilnvarnieku sapulcēm, nepieciešami iesaukt ciemu padomju deputātus, aktīvu. Ar viņu palīdzību jāpanāk, lai pilnsapulcēs, izvērtējot lietisku kritiku un domu apmaiņu, pieņemtu lēmumus, kurus izpildīt būtu ieinteresēti visi kolchoznieki.

Brigades padome

Moldavijas PSR Kamenkas rajona kolchoza „Novaja žizn” valde nolēma izveidot brigādēs padomes. Kolchoznieku kopsapulce šim priekšlikumam piekrita. Padomes ievēlētās brigāžu sapulcēs. Katrā no tām ir 3—5 kolchoznieki, tai skaitā arī brigadieris.

Brigāžu padomes izlems visus saimnieciskos jautājumus, kas saistīti ar ražošanas plāna izpildi. Tās izskatīs posmu sacensības rezultātus, no-

rīkos laudis darbā, vērsīsies pret darba disciplīnas pārkāpējiem, sekos darbu kvalitātei un rūpēsies par kolchoznieku sadzīves vajadzību apmierināšanu.

Padomes jau sākušas praktisku darbu. Pirmajās sēdēs izskatīts darba plāns pavasara sējas laikam.

Vērtīgo ierosmi pārņēmuši visi rajona kolchozi. Pašlaik visur tiek organizētas brigāžu padomes.

(LTA)

RAJONA KOLCHOZOS

Kolchoza augļu dārzos

Lauksaimniecības artēli „Bolševiks” augļu dārzi un ogulāji aizņem turpat 30 hektarus. Pērn kolchozs par pārdotajiem āboliem vien iepēma 94 tūkstoš rubļu, bet par ķiršogām — ap 14 tūkstoš rubļu.

Arī šogad kolchoznieki plāno no augļu dārziem iēņemt krietnas sumas. Tādēļ dārznieks b. Ozoliņš un viņa palīgs b. Šenhois tagad diendienā kopj augļu dārzus. Vecākajiem kokiem viņi izzāģē sausos zarus. Sagādātas visas

vajadzīgās vielas smidzināma šķiduma pagatavošanai, un šajās dienās sāks koku stumbru un lielāko zaru apsmidzināšanu.

Vecajos augļu dārzos izvests ap 70 t kūtmēslu.

1955. gadā iesāka jaunā augļu dārza izveidošanu. Iedēstīja augļu kokus 1 ha platībā. Šajā pavasarī jauno augļu dārzu paplašinās par 2 ha, iedēstot ābelītes. Dēstus izaudzējuši kolchoza dārzkopji.

V. Zile

Pārslasa sēklas kartupeļus

Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā šogad kartupeļu stādījumu platība aizņems 220 ha. Kartupeļu sēklu kolchoznieki ziemā rūpīgi saglabāja un pašreiz uzsāka tās pārslasīšanu. Šajā darbā vislabākos panākumus gūst 5. kompleksa brigades kolchoznieces

Ilga Zaķe, Vilma Pētersone, Marija Dadze un Milda Macpāne. Katra no viņām dienā pārslasa vairāk nekā tonnu. Centīgi sēklas kartupeļus pārslasa arī pārējo brigāžu laudis. Līdz 29. martam kolchozā bija pārslasīti vairāk nekā 80 t kartupeļu.

A. Sūtiņš

Cūkkopes panākumi

Gadu no gada labus panākumus cūku kopšanā un sivēnu saglabāšanā gūst cūkkope b. Grauberga kolchozā „Uzvaras karogs”. Ja pērn cūkkope 11 metienos ieguva un saglabāja 96 sivēnus, tad no pagājušā gada 1. oktobra līdz šā gada 1. martam no 10 sivēnu mātēm viņa sapēmusi vairāk nekā 90 sivēnu. Bez tam šogad atnesušās ti-

kai 2 sivēnu mātes, bet pārējās tuvākajā laikā atnesīsies. Cūkkope apņēmies šogad vidēji no katras sivēnmātes iegūt 18 sivēnu.

Par līdzšinējiem panākumiem b. Grauberga sapēma ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona cūku kopējai”.

A. Zieds

E. Hibners

PADOMJU DZIMTENĒ

Vēstures piemineklis

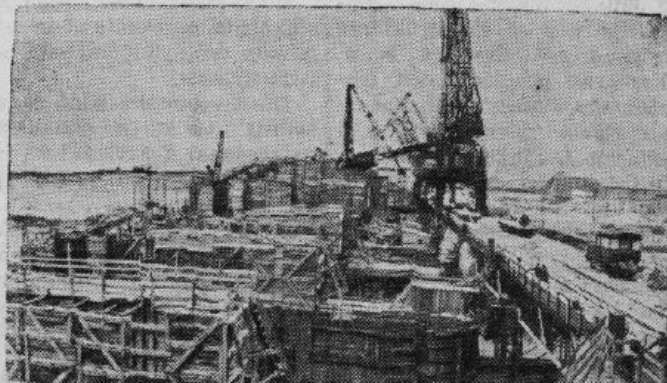

Pie V. I. Leņina muzeja uzstādīta bruņumašīna. 1917. gada 3. (16.) aprīlī no minētās automašīnas pie Somijas stacijas atskanēja lielais Leņina aicinājums „Lai dzīvo socialistiskā revolūcija!”

Novosibirskas HES celtniecība

Novosibirskas HES celtniecībā uz Obas sācies pats atbildīgākais darba cēlens. Šajā gadā celtnieku kolektīvam jāgatavo ap-
ejas kanāla slūžas kuģniecībai, jāsamontē pirmie stacijas agregāti un jānod tautas saimniecībai elektriskā strāva.

Neskatoties uz bargo Sibīrijas ziemu, celtnieku kolektīvs plaši izvērsis socialistisko sacensību par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Uzņēmumā: skats uz ūdens pārgāzes dambja būvlietu. Betonēšanas darbus tur velca nepārtraukti visu ziemu neseģtos ar tvaiku apsildītos blokos.

TASS fotokrouka

Komunistes vadītajā fermā

Siklopu fermas pārzīnes pienākumus Vilmai Zalcmanei Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā uzticēja pirms nepilniem 3 gadiem. Toreiz gadu Vilmai nebija daudz vairāk par divdesmit, un arī kā komuniste viņa bija pavisam jauna. Kad vajadzēja izraudzīt siklopu fermā jaunu pārzīni, kā partijas organizācija, tā kolchoza valde bija vienprātīga, ka nopietnā un enerģiskā meitene ar šo darbu tiks galā.

Fakti liecina, ka Vilmai uzticība nav veltīgi dāvāta. Gadu no gada siklopu ferma dod kolchozam vairāk gaļas, olu, vilnas un līdz ar to vairāk ienākumu. Ja 1955. gadā uz 100 ha aramzemes kolchozā ieguva 10,4 cmt cūkgaļas, tad pērn jau 21 cmt. Arī ienākumi no cūkkopības pērn bija krietni lielāki nekā iepriekšējā gadā un sasniedza 227,5 tūkstošus rubļu. Vilmai šie panākumi nav tikai nedzīvi skaitļi, viņai tie saistīti gan ar jauniem meklējumiem, šaubām, panākumiem, gan rūgtiem neveiksmju brīžiem.

Sākot darbu, Vilmai Zalcmanei nebija ne speciālas izglītības lopkopības darbā, ne pieredzes. Bet bija jaunības deģme, griba strādāt un attaisnot parādīto uzticību. Meiteni augām dienām varēja redzēt lopu novietnēs pie lopkopēm, iedzīlīnīties viņu darbā, kopīgi ar tām pārrunājot, kā novērst vienu vai otru trūkumu. Sarežģītākos un svarīgākos jautājumus jaunajai fermas pārzīnei palīdzēja atrisināt zootehniķis b. Roze, vai arī Vilma tos ierosināja apspriest atklātās partijas sapulcēs.

Agrāk kolchozā maz bija domāts par bekonu audzēšanu. Cūkas nobaroja un pārdeva kā pagādījās. Vilma gan no grāmatām, gan rajona lopkopju sanāksmēm iepazinās

ar bekonaudzētāju pieredzi, sasniegumiem. Un pagājušajā lopkopības gadā arī Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā nolēma audzēt bekonus. Šim nolūkam atlasīja 60 sivēnus un nodeva cūkkopēm bb. Hibneri un Bakanavskaitēi.

Vajadzēja panākt, lai cūkgaļu ražotu pēc iespējas lētāk. Pārrunājot šo jautājumu kopīgi fermu pārzīnei, zootehniķim un valdei, nolēma sagatavot vitamīnsienu. Ziemā izbarojot vitamīnsienu, cūku diennakts dzīvsvara pieaugums ievērojami palielinājās. Pavasarī fermas pārzīne sekoja, lai cūkām iesētu zaļbarības kultūras. Pērn kolchozā nobaroja 60 bekonus.

Vadoties no pagājušā gada pieredzes, šogad cūkkopes apņēmušās nobarot 240 bekonus. Arī sivēnmāšu kopējas uzņēmušās augstākas saistības. Šīs saistības rūpīgi pārdomātas.

Iepazinusies ar Bauskas rajona lauku darbaļaužu aicinājumu, Vilma tūlīt sasauca lopkopju sanāksmi. Plānā bija paredzēts no katras sivēnmātes iegūt 16 sivēnus. Pērn sivēnmāšu kopēja Helena Paņko ieguva no katras 20 sivēnus. Uzņemties vairāk nekā iegūts pērn Helena baidījās. Un tā arī tagad sivēnmāšu kopējas Helena Paņko un Anna Miķelsone apņēmas iegūt no katras sivēnmātes 20 sivēnus. Vilma arī nekā neiebilda. Viņa pazina savas cūkkopes un zināja, ka viņas vēl pārdomātas.

Kad janvarī Vilma atgriezās no rajona lauksaimniecības pirmrindnieku sanāksmes, viņa atkal sapulcināja lopkopes un pastāstīja par labāko rajona cūkkopju sasniegumiem. Viņa nebija maldījusies. Cūkkopes bija pārdomājušas, ka arī viņas var darīt vēl vairāk, un bb. Paņko un Miķelsone paaugstināja savas saistības līdz 22 sivēniem no kat-

ras sivēnmātes, bet b. Hibneris apņēmas nobarot 100 bekonus.

Tagad lopu novietnēs rit spraigs darbs. Sākusies cūpa par saistību izpildi. Helenai un Annai darba pilnas rokas. Gandrīz katru dienu pavairojas sivēnu pulks, nevienā metienā nav mazāk par 12–14 sivēnu. Tie ir moži un veselīgi. Bieži novietnē iegriežas fermu pārzīne, palīdzot ar labu padomu, sniedzot praktisku palīdzību.

Vilmas palīdzība cūkkopēm vienmēr bijusi, kā saka, vietā un laikā. Pērn kolchozā ievāca maz kartupeļu. Vilma ierosināja esošo barību papildināt ar āboliņa un vasarāja pelavām. Tā arī izdarīja un plaucētās āboliņa pelavas ar sekmēm tagad izbaro visas cūkkopes.

Nesen Vilma kopā ar zootehniķi b. Rozi izraudzīja 69 sivēnus audzēšanai bekonam. Tos ņēma no labāko sivēnmāšu metieniem. 40 no tiem ir šķirnes „Lielais melnais” un „Lielā baltā” krusojums. Tie nodoti b. Hibneres kopšanā, kura jau pērn nobaroja ap 30 bekonu.

Kolchoza cūkkopes šogad apņēmušās uz katrēm 100 ha aramzemes ražot 32 cmt cūkgaļas un izsaukt uz socialistisko sacensību kolchoza „Uzvara” cūkkopes.

Vilma Zalcmane sev par galveno uzdevumu izvirzījusi palīdzēt lopkopēm šo apņemšanos izpildīt. Jautājumu par cūkgaļas ražošanas palielināšanu viņa vairākkārt ierosinājusi apspriest atklātās partijas sapulcēs. Pieņemti lēmumi gan par aploku ierīkošanu cūkām, zaļbarības sēju pavasarī, piefermas lauciņiem, pakaišu kūdras sagatavošanu un citiem pasākumiem. To izpilde, bez šaubām, prasīs daudz darba un enerģijas.

A. Liepa

ZIEMĀJIEM — RŪPIGU KOPŠANU

Visi ziemāju lauki saņems virsmēslojumu

Rosīgi ziemājus un ilggadīgos zālājus kopj lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” laudis. Jau veselu nedēļu agrītos ziemāju un ilggadīgo zālāju laukos sāk darbu mineralmēslu sējēji. Ap 20 cilvēku dienā izsēj virsmēslojumu 50 ha lielai platībai.

Kā pirmā virsmēslojuma sēju pabeidza otrā brigāde (brigadieris b. Freimanis). Šīs brigādes kolchoznieki Ernests Kūns un Kārlis Bratevics ir čaklākie mineralmēslu sējēji.

Lai būtu bagāta raža

Kolchoza „Uzvara” laukos diendienā uz ziemāju un ilggadīgo zālāju laukiem sēj virsmēslojumu.

— Šopavasār virsmēslojumu dosim visai ziemāju un ilggadīgo zālāju platībai, pavisam ap 650 hektariem, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Muiznieks. — Šim nolūkam esam pietiekamā daudzumā sagādājuši mākslīgo mēslojumu — 300 tonnas.

Kā pirmā ziemāju virsmēslošanu pabeidza sestā brigāde (brigadiere b. Freimane), izsējot superfosfātu un kaliju uz 40 ha ziemāju. Brigādē virsmēsloja arī vairāk kā 20 ha ilggadīgo zālāju. Trešajā—

Pavisam mineralmēslojums izsēts uz 216 ha ziemāju un 50 ha ilggadīgo zālāju.

Laukkopji apņēmušies šopavasār virsmēslojumu izsēt uz visas 350 ha ziemāju un 200 ha ilggadīgo zālāju platības, caurmērā 1,5 cmt superfosfāta un kalija uz hektāra. Visi ziemāju lauki pārbaudīti, vai nav sakrājušies palu ūdeņi.

Kolchoznieki uzsākuši arī mineralmēslu sēju uz kultivētajām ganībām. R. Upsala

b. Zluga vadītajā brigādē virsmēslojums izsēts uz 40 ha pļavu. Kolchozā gandrīz virsmēsloja turpat 200 ha ziemāju un āboliņa, izsējot uz katru hektāru 200 kg superfosfāta un kalija.

Virsmēslojumu ar rokām sēj ap 40 kolchoznieku. Pirmajā brigādē šo darbu veic arī kolchoznieks b. Ozoliņš ar mineralmēslu sējmašīnu, bet b. Ābiņš piegādā mēslojumu. Viņi ar mašīnu dienā virsmēsloja pāri par 10 ha lielu platību.

Pašreiz kolchoznieki arī pārbauda ziemāju laukus un novada tur sakrājušos ūdeņus.

R. Veldze

Ziemāju kopšanā dārga katra diena

Pavasaris raksturīgs ar palu ūdeņiem. Lielākā vai mazākā daudzumā tie sakrājušies zemākās vietās ziemāju laukos. Rezultātā sējumi pilnīgi vai daļēji iznīkst, tikai savlaicīga ūdens novadīšana pasargā tos no bojā ejas. Tā ir sena patiesība, ko zina katrs laukopis, bet kā tad mūsu rajona kolchozos notiek ziemāju kopšana?

Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī daudzās vietās ziemāju lauki applūduši ar ūdeni. Lūk, pirmajā brigādē pie „Segliem” kūstošais sniegs applūdinājis lielu rudzu lauka daļu. Vajadzētu tikai dažus lāpstas dūrienus un... ūdens aiztecētu grāvjos. Tomēr brigadieris Konrads līdz šim par sējumu likteni neuztraucas. Varbūt viņš cer sagaidīt, ka pavasara saule „pakalpos” un nožāvēs ūdeni no laukiem? Protams, tas notiks, tikai brigadierim vajadzētu saprast, ka šāds „pakalpojums” pārāk dārgs—jāpazaudē daudzi centneri graudu.

Kolchozā „Proletarietis” mitrākie lauki ir otrajā—Doroļejevas vadītajā brigādē. Tiesa, brigādē izraudzīts viens kolchoznieks ūdens novadīšanai no ziemāju laukiem. Taču Jānis Jēkabsons viens pats nespēj īsā laikā paveikt šo darbu. Tādēļ arī pie „Tomu” mājām un citur vēl vienmēr ziemāju laukos krājas ūdens. Dažviet, dzīlākās ieplakās šīs „ūdenskrātuves” ir krietni dziļas—pat vairāk kā 0,5 m. Katram saprotams,

ka rudzi nav ne tuvu līdzīgi rīsiem un tādēļ ilgi nespēs gulēt zem ūdens. Kāpēc kolchoza valde nevarēja izraudzīt vairākus cilvēkus ūdens novadīšanai, tad to pabeigtu pāris dienas. Turklāt pirmajā brigādē vēl nevienam nav padomājis par sējumu nosusināšanu. Kā apgalvo pats kolchoza priekšsēdētājs b. Leimanis, tikai tagad domā pārbaudīt ziemāju laukus. Ipatnēji, ka kolchozā „Proletarietis” arī virsmēslojums izsēts uz pāris desmit hektariem ziemāju.

—Mums applūdušu ziemāju lauku nav,—apgalvo kolchoza „Traktorists” agronome b. Neimane. Taču nav nemaz tālu jāmeklē un izrādās pretējais. Piemēram, pirmajā—b. Kapteina vadītajā brigādē netālu no „Kurmāles” lopu novietnes ziemāju laukos dažviet rēgojas ūdens. Taisnība, tas nepārklāj sevišķi lielas platības, bet rūpīgs saimnieks neatstātu neievērotas arī tās pašas.

Ziemāji vairākās vietās applūduši arī kolchoza „Venta” otrajā brigādē, lauksaimniecības artelī „Kopdarbība” un citur. Vai to nosusināšana prasītu daudz pūļu? Bez šaubām, nē! Tikai kolchoza valdes un lauksaimniecības speciālisti pavisām novērtē šo uzdevumu, neapņēmot, ka tāpat kā rudenī katra nokavēta diena samazina ražu, arī tagad rodas ražas zudumi applūdušajos ziemas kviešu un rudzu laukos.

R. Rītuma

Jauns būvmaterials — silikalcīts

Parastās smiltis, sajauktas ar kaļķiem, pēc tvaicēšanas dod mums labi pazīstamos silikatķieģeļus. Šā būvmateriala trūkumi ir tā samērā nelielā mehāniskā izturība, zemā salturība un pakļautība ūdens agresīvajai iedarbībai. Pat visrūpīgāk gatavojot, silikatķieģeļu struktūra tomēr nav vienveidīga.

Jaunais būvmaterials — silikalcīts pēc savas struktūras ir gandrīz vienveidīga masa. Tas krasi paceļ silikalcita mehānisko izturību, salturību un pretošanos ūdens agresīvajai iedarbībai. Silikalcitu izveidojusi Igaunijas inženieru grupa. Viņi noskaidrojuši, ka parastās smiltis sasmalcinot, rūpīgi sajaucot ar dzēstiem kaļķiem un tvaicējot 8–10 stundas 200 gradu temperatūrā, var iegūt akmens masu, kas līdzinās dabiskajiem iežiem. Tāda materiala spiedes izturība sasniedz 1700 kilogramus uz kvadrācentimetru, turpre-

tim silikatķieģeļi iztur 75–100 kilogramus.

No silikalcita gatavo sienu blokus, jumtu kārnījumus, barības siles, siltumtīcu un lecekļu detaļas, kanalizācijas un drenu caurules. Dzīvojamo māju bloku un citu detaļu veidošanu var izdarīt ar to pašu iekārtu, ko lieto dzelzsbetona konstrukciju gatavošanai.

Celtnieku pieredze rāda, ka silikalcita izstrādājumi ir apmieram uz pusi lētāki nekā betona detaļas.

Mūsu republikā ir ļoti daudz smilšu un kaļķa. Silikalcita gatavošanai der visas Latvijas smiltis — kā ezeru, tā arī upju, jūras un kāpu.

Jaunā būvmateriala ražošanu var iekārtot jebkurā silikatķieģeļu fabrikā. Silikalcita ražošanas organizēšana dos iespēju krasi uzlabot jaunceltņu apgādi ar augstvērtīgu būvmaterialu, kas nav slīktāks par dzelzsbetonu.

Inženieris V. Larikovs

PA LAIKRAKSTĀ

NEPUBLICĒTO MATERIALU

PĒDĀM

Izteikts aizrādījums

Redakcija saņēma sūdzību par to, ka rajona izpildu komitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas inspektore b. Grīna izturas rupji pret apmeklētājiem. Sūdzības norakstu nosūtīja Sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītājam b. Rovei.

Tagad b. Rove ziņo redakcijai, ka sūdzība apspriesta nodaļas darbinieku ražošanas apspriedē šā gada 25. martā, un kritika b. Grīnai atzīta par pamatotu.

Inspektorei Grīnai par neļaipno izturēšanos izteikts aizrādījums.

Naturalistu pulciņā

Kuldīgas 1. vidusskolā sekmi darbojas naturalistu pulciņš. Mainoties gada laikiem, izmaiņas arī naturalistu pulciņa darbs. Ziemā naturalisti galvenokārt audzēja telpās puķes, pārbaudīja puķu sēklu dīgspēju un sagatavoja tās sējai. Naturalistu rīcībā ir ļoti daudz dažādu puķu šķirņu sēklu, pie kam no botaniskā dārza vien saņemtas 25 šķirnes, bet naturalisti paši rudēni ievākuši apmēram tik pat daudz puķu šķirņu sēklu. Jau februārī ziedēja naturalistu audzētās narcises, bet tuvākajās dienās uzplauks tulpju pumpuri. Naturalistu kabinetā ir arī vairāki dzīvnieki — abiņi: vārdes, gliemeži, glodeņi un citi, bet akvārija ļoti labi var novērot dažāda lieluma diķu karpas.

Katru pēcpusdienu kabinetā strādā daudz roku. Atļaujot putniem un iestājoties saimam, naturalistiem radās jaunās rūpes, proti, sniega atkāšana un strazdu barošana, kā arī būrišu izlikšana. Naturalisti ir pagatavojuši ļoti daudz putnu būrišu, kuri jau pa lielākai daļai izlikti kokos ap skolas ēkām. Kā centīgākie putnu barotāji un būrišu gatavotāji jāatzīmē 5. klases skolnieki Goldmanis un Māters.

Nobeidzot mācību ceturksni, naturalisti rīkoja „putnu dienu”. Arī „putnu dienai” citīgi gatavojās visi pulciņa dalībnieki: gatavoja priekšnesumus, putnu maskas.

„Putnu dienas” pirmajā daļā naturalisti izrādīja pašu sagatavotos priekšnesumus: dziesmas, deklamācijas un viencēlienu, bet pēc priekšnesumiem izlika vēl neizliktos būrišus strazdiem.

Par pulciņa turpmākajām darba iecerēm pulciņa vadītāja skolotāja b. Tērauda pastāsta:

—Jau tuvākajās dienās sāksim puķu sēklu izsēšanu, pēc tam uzsāksim ābeliņu kalpošanu, augsnes sagatavošanu puķēm un beidzot — izpīķesim puķu dēstus.

Pēc tam, protams, sāksies visinteresantākais darbs — puķu audzēšana. Un kā gan citādi var būt, ja pavissam ir ap 50 dažādu puķu šķirņu un ja tām citai par citu būs skaistāki ziedi!

Kad lūdzu pulciņa vadītājam nosaukt čaklākās pulciņa dalībnieces, viņa sāka domāt.

—Meitenes visas ir čaklas, patiešām ļoti grūti pateikt, kuras ir visčaklākās, — viņa sāka un beidzot nosauca 6. klases skolnieču Balodes un Žurigas vārdus. A. Skuja

Vēl joprojām mūsu rajona tautas tiesai katru nedēļu nākas piespiest sodus pēc jaunā dekreta vairākiem pilsoņiem, kuri nav pratuši uzvesties. 25. martā vien tautas tiesnese b. Plavāne piesprieda sodu 6 pilsoņiem, tai skaitā 2 sievietēm. Arestā katru dienu atrodas 10 — 15 pilsoņu. Dabīgi rodas jautājums, kādēļ huliganu skaits nemazinājas? Vai tiešām šiem sodiem nav nekādas nozīmes? Vai ir cilvēki, kuri arestā jūtas ļoti labi un, atgriezušies savās darba vietās, mierīgi turpina strādāt līdz nākamajai „iekrišanai”, nesapemot no darba vietas kolektīva, sabiedriskajām organizācijām, administrācijām nekādu nosodījumu?

Rajona remontu un celtniecības kancori strādā ap 200 cilvēku. No šī nelielā kolektīva 3 cilvēki — Krišs Freiborns, Rudolfs Elbers un Kerijs Krangers atradušies arestā par huliganismu, pie kam Krangers, kurš starp citu ir Strādnieku jaunatnes skolas audzēklis, pašreiz sodu izcēš jau otro reizi. Pārtraukums starp pirmo un otro sodu nebija visai liels. Tātad skaidrs, ka atrašanās arestā un darbs milčā uzraudzībā šim jaunietim istā mācība nebija. Pa ielu milčā pavadībā viņš „maršē” ar tāda cilvēka sejas izteiksmi, kurš iet visparastākajās darba gaitās, uzsmaida garāmejošām meitenēm, pat draiski pamirkšķina paziņai ar aci. Šis pilsonis nebūtu tik mierīgs un pašapzinīgs, ja ziņātu, ka, atgriezies darba vietā, viņš saņems no visa kolektīva, administrācijas un pārējām sabiedriskajām organizācijām nosodījumu, ka viņam būs jākaunās par savu „izlēcienu”. Taču Remontu un celtniecības kancori nekādu sabiedrisku nosodījumu viņš nesāpēs, sienas avīzē par viņu nerakstīs. Drusku viņu varbūt pakauninās kantora priekš-

Tā ir visas sabiedrības lieta

nieks b. Zivtiņš, taču sapulces, kur apspriestu viņa rīcību — nebūs. Ne administrācija, ne komjaunatnes pirmorganizācija, ne arodbiedrības vietējā komiteja neveic nekādas nopietnus pasākumus, lai izbeigtu atsevišķu strādnieku huliganiskus izlēcienu, lai palīdzētu milicijai, tautas tiesai cīnīties pret huliganismu.

Līdzīgs stāvoklis, ja ne vēl bēdīgāks, ir Kuldīgas tūku fabrikā. No šī kolektīva arestā ir bijuši 3 cilvēki, no tiem divas komjaunietes. Jaunā austuves cecha specialiste komjauniete Lidija Paršņenkova sodu izcēla nupat. Viņai piesprieda 5 dienas arestā par stilošanu un lamāšanos. Arī viņa pārējo arestēto barā uz ielas jutās ļoti labi — smaļdīja, sarunājās. Un kā gan citādi! Lidija Paršņenkova zina, ka darba vietā viņa varēs atgriezties mierīgi. Kaut gan pagājis jau ilgāks laiks, komjaunatnes pirmorganizācijas sapulcē vēl nav apspriests pirmais gadījums, kad komjaunieti sodīja par huliganismu. Lidija ir droša, ka pirmorganizācijas sekretare b. Azoliņa neorganizēs arī viņas rīcības apspriešanu. Un Paršņenkova mierīgi domā: kas gan ir 5 dienas dzīvē, paies prakses laiks, tā kā tā būšu cecha priekšniece vai meistare.

Maz par komjauniešu uzvešanas interesēs partijai pirmorganizācija (sekretare b. Semikopenkova). Kā gan citādi izskaidrojams tas, ka tā nav panākusi, lai komjauniešu sapulcē apspriestu šos apkāunojošos gadījumus.

Nepietiekami par komjauniešu uzvešanas interesēs arī komjaunatnes rajona komiteja. Kaut gan par huliganismu sodīti vairāki komjaunieši kā no pilsētas, tā lauku pirmorganizācijām, komiteja apmierinājusies vienīgi ar to, ka uzdevusi pirmorganizāciju

sekretariem organizēt šo gadījumu apspriešanu. Vai to dara un kā to dara, par to komitejas darbinieki neinteresējas.

Maz par savu strādnieku uzvešanas interesēs arī finieru fabrikas „Vulkans”, Kuldīgas MRS, Kuldīgas MTS administrācijas, partijas, komjaunatnes pirmorganizācijas un arodbiedrību vietējās komitejas.

Bēdīgi ir tas, ka starp arestētajiem ir daudz jauniešu. Ar ko tas izskaidrojams? Daļēji ar to, ka atsevišķos uzņēmumos, kolchozos maz dara jaunatnes audzināšanā. Piemēram, Remontu un celtniecības kancori mākslinieciskajā pašdarbībā maz ko dara, šajā gadā strādniekiem nav nolasīta neviena lekcija vai referāts par audzināšanas temām.

Arī komjaunatnes rajona komiteja varētu daudz vairāk nekā līdz šim darba vietās organizēt pārrunas par audzināšanas temām, piemēram, par to, kā jāuzvedas sabiedrībā, kas ir skaists un kas ir neglīts un tamlīdzīgāms. Dažas interesantas konferences par jaunatnes audzināšanas un gaumes izkopšanas jautājumiem rīkojusi rajona bibliotēka, tikai žēl, ka komjaunatnes rajona komiteja un komjaunatnes pirmorganizācijas gandrīz neko nebija darījušas, lai šajās konferencēs piedalītos vairāk komjauniešu un jauniešu.

Par to, kā uzvedas atsevišķi kolektīva locekļi, daudz vairāk jāinteresējas administrācijām, partijai, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijām. Katrs gadījums, kad strādājošais sodīts par huliganismu, jāapspriež, viņam jāsaņem arī savu darba biedru nosodījums. Huliganam jājūt, ka pret viņu vērsas visa sabiedrība.

V. Kļava

Rūpējas par skolu sagatavošanu jaunajam mācību gadam

Labu priekšzīmi pārējiem rajona kolchoziem, rūpējoties par skolu sagatavošanu jaunajam mācību gadam, parāda kolchozs „Kopdarbība” (priekšsēdētājs b. Šuba). Līdz 20. martam kolchozs bija izvedis 85 sterus malku pie Kuldīgas 2. pamatskolas, tādā kārtā nodrošinot to ar augstvērtīgu kurināmo visam nākamā gada apkures periodam. To panāca, iesaistot malkas izvešanā gan kolchoza zirgus,

gan Kabiles MTS traktorus (traktoru brigades brigadieris b. Rubenis). Kolchoza valdes sēdē pieņemts arī lēmums izremontēt un ierīkot ar kolchoza spēkiem un līdzekļiem vienu klases telpu. Rumbas ciema padomes sesija pieņēma lēmumu pabeigt ciema skolas sagatavošanu jaunajam mācību gadam līdz šā gada 1. jūlijam.

K. Āķis

Socialistisko valstu galvaspilsētas „Zelta Praga”

Ir pilsētas, kas savaldzina cilvēku jau tad, kad tās apmeklē pirmo reizi, un viņam uz visiem laikiem paliek patīkamas atmiņas. Viena no šādām pilsētām ir arī Čehoslovākijas Republikas galvaspilsēta, ko tauta sauc skanīgā vārdā — „Zelta Praga”.

Uzkāpiet Petršīnā — vienā no pakalniem, kas atrodas Pragas apkārtnē, tur izejiet smalki veidotajā augstajā metala tornī, kas kādreiz speciāli izbūvēts pilsētas apskatei, un jums atklāsies skaistules Pragas brīnišķīgā panorama. Pa visu lēzenu pakalni nogāzi pļēšas krāšņi dārzī un parki, bet aiz tiem stāp daudzkrāsainā kārnīcu jumtiem paceļas veco baznīcu kupoli un smailie torņi.

Augstie pakalni, uz kuriem izaugusi pilsēta, tuvu piekļāvušies Vltavas upei, kas šķēr pilsētu divās daļās. Upes sudrabsotenti trispadsmit vietās šķērso tieli tīli, no kuriem pats izcilākais ir torņiem un brīnišķīgām skulptūras grupām rotātais Karļa tilts.

Pragas vēsture ir ļoti sena. Tās pagātne, tāpat kā visas čehu un slovaku tautas pagātne, ir bagāta un slavena. Visos laikos pilsēta bijusi miera mīloša slava gara un čehu nacionālās pašapziņas iemiesojums. Par to pārliecinoši stāsta gan seno baznīcu celmes, gan azraksti uz seno piļu sienām, gan Čehijas

nacionālo varoņu — Jana Husa un Jana Žižkas pieminekļu monumentālā skulptūra.

Taču Čehoslovākijas galvaspilsēta slavena ne tikai ar savu diženo ārējo izskatu un patiesi unikālajiem senatnes pieminekļiem. Praga ir slavena revolucionāru tradīciju pilsēta. Tur sākās slavenās husītu revolūcijas vētra. Praga viena no pirmajām Eiropā ar barikažu cīņām atsaucās uz franču 1848. gada revolūciju. Tur ļoti dzīvi atbalsojās arī 1905. gada Krievijas revolūcija. Pragas proletariats ar revolucionārām cīņām atzīmēja Lielo Oktobra socializmo revolūciju. 1921. gadā Pragā notika kongress, kurā tika noformēta Čehoslovākijas Komunistiskās partijas nodibināšana.

Vācu fašistu okupācijas gados neuzvaramās Pragas iedzīvotāji pašizlēdzīgi cīnījās pret hitleriešu tebrucejiem. Otra pasaules kara beigās, kad fašisti gribēja Pragu pilnīgi iznīcināt, pilsēta vienā naktī izauga tukstosiem barikādēm. Vairākas dienas līdz Padomju Armijas daļu atnākšanai čehu un slovaku patrioti komunistu vadībā nevienlīdzīgās kaujās varonīgi aizstāvēja savu mīloto pilsētu un izcīnīja brīvību.

Slavenā Padomju Armija atnāca brālīgajai Čehoslovākijas

tautai palīgā, padzina hitleriešus un izglāba „Zelta Pragu” no iznīcības. 1945. gada 9. maijā pār pilsētu uzlīdās trikskrāsainas nacionālās karogs. Praga kļuva tautas demokrātijas Čehoslovākijas galvaspilsēta. Kā pateicības apliecinājumu saviem atbrīvotājiem vienā no pilsētas laukumiem darbaudis uzcelā diženu pieminekli padomju karavīriem. Tas ir pelēks granīta postaments, uz kura stāv padomju tanks, kas pirmās ielaucās hitleriešu okupētajā Pragā.

Līdz ar tautas varas nodibināšanos senās pilsētas vēsturē sākās jauns, izcilis posms. Tikko bija apklusis pēdējais šavēns un atbruņots pēdējais okupants, kad Pragas darbaudis jau sāka atjaunot pilsētas saimniecību, ko bija izpostījuši hitlerieši. Neredzēti īsā laikā ar darbaudis palēm tika atjaunotas lielākās Pragas mašīnbūves rūpnīcas, ko īsi pirms kara beigām bija sagrāvuši angļu un amerikāņu aviācija. Strauji noritēja arī dzīvokļu fonda atjaunošana.

Jaunceltņu sastatnes Čehoslovākijas galvaspilsēta, sevišķi tās nomalēs un strādnieku rajonos tagad ir visai parasta lieta. Saskaņā ar socialistiskās Pragas attīstības ģenerālplānu tiek būvēti veseli kvartāli jaunu dzīvokļu mājā. Pēdējā laikā vien pilsētā uzcelti un nodoti ekspluatācijā 19 tūkstoši

jaunu labiekārtotu dzīvokļu. Līdz ar dzīvokļiem ekām ceļ poliklīnikas, skolas, bērnu dārzus un mazbērnu nometnes, kā arī citas kultūras un komunālās iestādes.

Pragā strauji aug dārzu, parku un skveņu skaits. Apstādījumu kopplatība Pragā pēdējos desmit gados palielinājusies vairāk nekā divas reizes. Vasarā pilsēta izskatās kā liels enaīns dārzs.

Praga ir viens no lielākajiem rūpniecības centriem Čehoslovākijā. Tā ir elektrotehniskās rūpniecības, transporta mašīnu, kā arī precīzijas mašīnu un aparātu būves pilsēta. Unikālie darbgaldi, mašīnas un aparāti, kas ražoti uzņēmumos „ČKD-Staļingrada”, „ČKD-Sokolovo”, „ČKD-Dukla”, Klementa Gotvalda vārdā nosauktajā „Tesla” un citās rūpnīcās, plaši pazīstami aiz Čehoslovākijas robežām. Reizē ar uzcelto rūpnīcu paplašināšanu un modernizāciju Pragas nomalēs ceļ jaunus modernus uzņēmumus.

Tautas varas gados ievērojami pieaugusi Pragas kā republikas zinātniskā un kultūras centra nozīme. Tur atrodas desmitiem augstskolu un tehnikumu, simtiem pamatskolu, nepilno vidusskolu un vidusskolu. Istas tautas inteliģences kadrus dod Pragas universitāte, kurā studē tūkstošiem jauniešu. Pirmo reizi visā gadsimtiem ilgajā universitātes vēsturē tur nodibināta aspirantūra, kas gatavo zinātnes darbiniekus dažādām zi-

nātnes nozarēm. Pragā atrodas Čehoslovākijas Zinātņu akadēmija un tās desmit specializētie zinātniski pētnieciskie institūti, Lauksaimniecības zinātņu akadēmija un daudzas citas zinātniskās iestādes.

Praga slavena ar savu bagātīgo Nacionālo muzeju, patiesi tautisko operas teātri, pašu vecāko konservatoriju republikā, kā arī ar daudzām citām kultūras iestādēm. Pragas koncertzālē, pilis un zaļajās terās zem klajas debess katru gadu notiek starptautiskie muzikas festivali „Pragas pavasaris”, kuros piedalās labākie pasaules muziķi.

Pragas iedzīvotāju lepnums ir senlaicīgā māja vienā no visdzīvotākajām pilsētas magistralēm — Hibernas ielā. 1953. gada janvārī tajā iekārtoja Vldimira Iljiča Leņina muzeju. Šajā namā lielais Leņins 1912. gadā vadīja KSDSP sesto konferenci, kas bija svarīgs posms Padomju Savienības Komunistiskās partijas attīstībā. Čehoslovākijas tauta rūpīgi glabā visu, kas saistīts ar Leņina atzūrešanos Pragā. Leņina muzeju apmeklē simtiem tūkstošu cilvēku, kas grib iepazīties ar PSKP varonīgās cīņas vēsturi, kā arī godināt visas pasaules darbaudis skolotāja un vadotā piemēnu.

Pragā dzīvo gandrīz miljona cilvēku. Tā ar katru gadu aug un paplašinās, kļūst atvien skaistāka. Čehoslovākijas tauta pamatoti var lepoties ar savu galvaspilsētu. B. Tarasova

ARSTA PADOMS

SARGĀSIM bērnu no saslimšanas ar tuberkulozi

Cīņa pret tuberkulozi mūsu zemē tiek organizēta plašveidīgi. 15—20 gadu laikā vispār paredz likvidēt saslimšanu ar tuberkulozi. Šī uzdevuma realizēšanu veicina partijas un valdības pasākumi tālākas ledzīvotāju materialās labklājības, vispārējās un sanitārās kultūras celšanai, plaša ārstnieciski profilaktisko iestāžu tīkla uzturēšana, kā arī 1957. gadā ieviestā bezmaksas ārstēšanās ambulatoriskos apstākļos ar preparātu streptomīcinu. Mūsu rajonā šim mērķim atvēlēti 14.500 rubļu.

Tuberkuloze — bīstama līpīga slimība, galvenokārt bērniem un jauniešiem. Slimība pieder pie tā saucamās pilnenu infekciju grupas. Slimības izplatītājs — slimais cilvēks, kura krēpas, siekalas un pie dažām slimības formām arī izkārnījumi un urīns satur t.b.c. baciļus. Apkārtējā vidē pēdējie ļoti izturīgi. Izžuvisās krēpas tumšās telpās tie uztur dzīvības spējas 8—10 mēnešus ilgi, izkalidētā gaismā vienu mēnesi, kamēr tieši saules stari tos iznīcina dažās minūtēs un stundās (ja tie atrodas krēpu pilās).

Bērniem kā alipšanas faktors var būt arī silmo govju piens.

Atšķirībā no tādām infekcijām kā šarīks, garais klepus, masalas un citām, pēc kuru pārslimošanas attiecīgais cilvēks otrreiz vairs nesaslimst ar šo infekciju, pēc izslimošanas ar t.b.c. var apļipt un slimot atkārtoti.

Pirmās noteikums, lai izsargātu bērnu no saslimšanas, ir nepļiekt saskarties ar silmo cilvēku. Jau no 1930. gada pastāv lēmums, kas paredz papildus dzīvojamās platības piešķiršanu ar t.b.c. slimiem pilsoņiem. Jāatzīmē, ka rajona un pilsētas padomes ne vienmēr ir izpildījušas šo svarīgo lēmumu cīņai pret tuberkulozi.

Visi pasākumi, kas veicina bērna organisma nostiprināšanu — higiēniskie sadzīves apstākļi, svaigais gaiss, racionala ēdināšana, ierobežo saslimstību ar t.b.c. Jāsargā mazbērni arī no saslimšanas ar dažādām citām infekcijām, kā garā klepus, masalas, kuras, vājinot organisma dabīgās aizsargspējas, netieši var veicināt saslimšanu ar t.b.c.

Sīkāk pakavēšos pie profilaktiskā pasākuma, kurš vecākajās republikās tiek pielietots jau no 1925. gada, bet mūsu republikā no 1946. gada — aizsargpotēšanas pret t.b.c. Mēs zinām, ka ar ļoti labām sekmēm tiek pielietotas aizsargpotes pret bakām, difteriju un citām infekcijām, kuras vai nu pilnīgi nodrošina pret saslimšanu vai ļoti atviegloti slimības gaitu. Potēšanu pret t.b.c. pla-

ši pielieto ne tikai zīdaiņiem, bet arī vecākiem bērniem, jo organisma neuzņēmība pret t.b.c. pēc vienreizējas potēšanas ilgst tikai 1,5—2 gadu, tādēļ 2 gadu veciem bērniem bērnu konsultācijā izdara atkārtotu potēšanu, jeb tā saucamo pirmo revakcināciju. Tālāk potē 7 gadu vecumā (praktiski pirms iestāšanās pirmā klasē), tad 4., 7. un 10. klasē.

Potēšanu izdara tikai veselām bērniem, tādēļ iepriekš uzzina, vai bērns nav inficēts ar t.b.c. baciļiem. To nosaka, izmantojot tuberkulīna ādas reakciju, jeb tā saucamo pirkē reakciju, izdarot skrāpējumu bērna apakšdelmā un uzpūšot tuberkulīnu. Pozitīvas pirkē reakcijas gadījumā pēc 24—48 stundām skrāpējuma vietā izveidojas sārtums un pietūkums. Pēdēja gadījumā potēšanu neizdara. Pēc vajadzības bērnu nosūta arī uz rentgena kabinetu, lai konstatētu, vai nav notikusi plaušu limfas dziedzeru vai plaušu audu saslimšana. Ārsts izdara arī citus nepieciešamos izmeklējumus, iekams izdara potēšanu pret t.b.c. Pēc potēšanas neuzņēmība pret t.b.c. neizveidojas uzreiz, bet apmēram 1,5 mēnešu laikā. Šis apstāklis ir jāievēro mātēm, kur gimenē ir kāds slimnieks, kurš slimis ar aktīvo t.b.c. Šajos gadījumos nepieciešama iepatēta bērna izolācija, piemēram, diennakts slēp val slimā gimenē locekļa ievietošana dispensera stacionārā vai sanatorijā uz laiku 1,5 mēnešus. Tas pats jāievēro, pārvedot jaupiedzimušo uz māju no dzemdību nodaļas (kur tas obligāti saņemis poti pret t.b.c.).

Sakarā ar vairāku gadu desmitu prettuberkulozes potes pielietošanu ir pierādīts, ka potētiem bērniem, ja tie arī saslimst ar t.b.c., mirstība ir 5—6 reizes zemāka kā nepotētiem, bet saslimstība vispār ir 6—7 reizes zemāka.

Vecākiem jāsaprot, ka pote pret t.b.c. nav tādā pilnīgi absolūta garantija pret saslimšanu ar t.b.c., tādēļ sadzīvē jāievēro visi sanitāri higiēniskie noteikumi, galvenokārt norobežojot bērnu no saskarses ar t.b.c. slimniekiem.

Plaši pielietotie prettuberkulozes pasākumi mūsu zemē devuši ievērojamu saslimstības samazināšanos kā starp bērniem, tā pieaugušiem, tomēr panākumi cīņā ar t.b.c. ļoti atkarīgi arī no vecāku aktivitātes un viņu sanitāri higiēniskām zināšanām.

B. Gereiša,

rajona galvenā ārsta vietniece
ārstnieciski profilaktiskā darbā

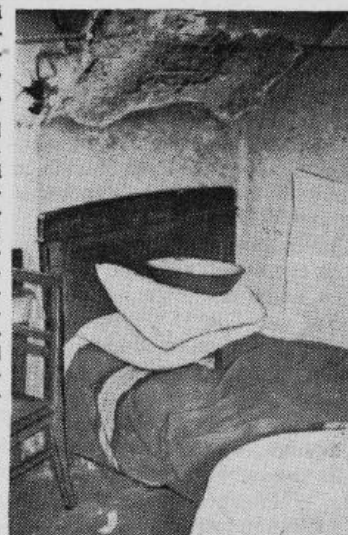
Kad remonts jāgaida gadiem

Grūti patiešām precīzi pateikt, cik gadu pagājis no tā laika, kad pirmo reizi iesniedzu lūgumu pilsētas izpildu komitejai man izremontēt dzīvokli Padomju ielā № 4, dz. 5.

Tagad ir izmaiņas, tikai ne uz labo pusi, bet otrādi — tas kļuva arvien sliktāks. Un kā gan citādi, jo „remontēts” — tika vienīgi ar priekšsēdētāju solījumiem. Platība, kuru mēs 6 cilvēku ģimene apdzīvojam, ir 23,6 kv. m. Kādā stāvoklī istaba ir pašreiz par to vislabāk lūcinā uzņemums. Vienīgi var piebilst to, ka vakaros eju gulēt ar bērniem, vai no rīta kā pašā, tā bērni nebūs apbērti ar griestu apmetumu, kas draud nobrukt.

Kad pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāja krēslā iestās b. Mazberga, arī viņa ieradās apskatīt manu dzīvokli, pie tam divas reizes un atnāda... ka mēs tajā vēl varot tīri labi dzīvot. Viņam mani ierīnāja (vairāk gan tas nomierināja viņu pašu), ka cīti cilvēki Kuldīgā dzīvojoši vēl sliktākos dzīvokļos.

Lasu laikrakstos un bieži

dzirdu pa radio, ka rūpes par cilvēku ir pirmajā vietā, tīkai nezinu, kāpēc pilsētas izpildu komitejas darbinieki nēlasi laikrakstus, ne arī klausās radio.

K. Šķipsna

PA KĀDA MATERIĀLA PĒDĀM Komisija konstatēja

Vairāk nekā pirms mēneša mūsu laikrakstā bija ievietots materiāls par to, ka Sarkanarmijas, Puškina, Dzelzceļa, Rūpniecības, Plostu un Darba ielu atsevišķi posmi ir ļoti sliktā stāvoklī.

Lai dotu redakcijai atbildi, kas darīts šo trūkumu novēršanā, pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Mazberga deva rīkojumu komisijai, sastāvošai no rajona izpildu komitejas saimniecības nodaļas pārstāvja b. Ozoliņa, Komunālo uzņēmumu kantora pārvaldnieka b. Markvarta, labierīcības meistarā b. Lauriņa un ceļutītu brigadierā b. Kazakova, izdarīt ielu pārbaudi uz vietās. Pēc tam redakcijai piesūtīja šīs komisijas sastādīto aktu.

Komisija bija konstatējusi, ka ielas bojājumi radušies dažādu organizāciju, uzņēmumu, personu vainas dēļ. Piemēram, Plostu un Darba ielas bojājumi radušies tāpēc, ka šeit braucījot ATK-7 šoferi Pīkša un

Skaržinskis... personīgās darīšanās. Par to pat esot ziņots milicijai. (?)

Akts beidzas ar daudzām priekšlikumiem, kuros vārdi — pieprasīt, ieteikt, dot rīkojumu mudzēt mudz. Pamatīgais akts. Visl vainīgā kā uz delnas! Nebija uzraudzīts tikai viens vainīgais — tas, kam jākontrolē, lai šādas lietas nenotiktu.

Tagad atlika tikai gaidīt, ka saimniecības nodaļa un pilsētas izpildu komiteja kontrolēs, lai visi šie „ieteikti”, „pieprasīti”, „dot rīkojumu” tiktu izpildīti. Taču izrādās, ka mēneša laikā nevienam no „vainīgajiem” nav labojies. Šoferi tāpat brauc ar automašīnām pa ielām (kas gan notiktu, ja to aizliegto), vulkanieši nav sakārtojuši lebrauktuvi uz savu kokmateriālu laukumu, 5. namu pārvalde nerūpējas par Sarkanarmijas ielas pienācīgu aptīrīšanu, BASB „Daugava” nav aizvākusi netīrumu kau-dzi Rūpniecības ielā. Saulīte

Neticmai, bet tomēr fakts,...

... ka Gunars Kandovskis, kolchoza „Brīvais ceļš” rēķinveža palīga Jāņa Kandovska dēls pēc Kazdangas lauksaimniecības tehnikuma beigšanas ar agronoma diplomu kabatā nekur nestrādā.

... ka kolchoza „Jaunā gvarde” otrajā brigādē (brigadieris Orleizils) plavā atstāta un rūse zirgu vilkmes grābeklis, lai gan jau pagājušajā gadā brigadierim bija uzdots savākt inventāru.

... ka šajā pašā brigādē pie „Brūnu” mājām vēl šodien pūst liela kaudze cukurbiešu, kuras aiz nolaidības nepiegādāja pieņemšanas punktā, arī loplem neizbaroja.

Meklē vieglāku darbu

Matilde un Romānija Zundovskas (jaunas meitas, lietpratējas izvalītēs no darba kolchozā), meklē vieglāku dzīvi. Viņas ar mieru vākt bērnu, slaucīt istabas un darīt citus jo vieglus darbus. Pašreiz jaunavas apgādā tēvs un māsa, kas strādā kolchozā. Jaunietes dzīvo Kuldīgas rajona Kraumaņu ciema kolchozā „Spars”.

ripo gandrīz vai pa zemes virsu, bet šajās ielās liekais slapjums un dubļi nepazūd. Un te nu garajai „vainīgo” virknei nāk klāt vēl daži vainīgie — saimniecības nodaļas, pilsētas izpildu komitejas darbinieki, kas nav kontrolējuši un panākuši, lai ielas salabotu un pienācīgi aptīrītu. Varbūt viņi domā, ka ielas „salabosies” pašas tikai tāpēc, ka komisija konstatējusi?...

Lai mikstinātu kaut daļu šo darbinieku vainas, griežamies pie viņiem ar šādiem priekšlikumiem: šaubīgo ielu abos galos izlikt uzrakstus, ka te aizliegts braukt ar automašīnām vispār vai vismaz... personīgās darīšanās. Lai nenolietotu pilsētas ielas, uzdot katram pilsētas ledzīvotājam savas ģimenes vajadzībām uzbūvēt nelielas līdmašīnas vai vismaz planierus, lai varētu pārvietoties pa gaisa telpu. Aerodromus ierīkot namu pagalmos vai pilsētas parkos. Juris Ušga

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(31. turpinājums)

Viņam griežās daudz galvu pret sienu aiz nīkuma par iecirkņa pilnvarotā Karpova ārkārtīgo mūķību, jo viņš ar savu laicu pakalpojumu visu pazudināja.

Uzsāka kratīšanu. Kamēr Braicevs ar Karpatovu pārcēlāja pa vienai mantijai nelielo Urganova garderobi, Severcevs patiem soļiem stāģēja pa istabu, smēķēdams vienā papirosu pēc otra.

Meklēja adreses, vēstules, kaut vai aploksni, vienu no tām, kurās pēc Avejevas vārdiem, Jevsejs Matvejevičs akurati saņēmis vēstules.

Bet ne vēstuli, ne aploksni nebija. Dzēdams papirosu pret čuguna pelnu trauku, kas atradās uz divdala spēļu galdīņa, Severcevs plevērsa uzmanību prespapjē. Roktura vietā uz sudraba plāksnītes gulēja jaunava ar vaļējiem matiem un nāras asti. Pacēlās šo lietu pret gaismu, Severcevs nejauši to pagrieza ar dzēslapu uz augšu un nodrebēja aiz pārsteiguma. Uz dzēslapas bija nospiedumā daļa adreses — iela un mājas nu-

murs. Pielicis tai spoguļlīti, Severcevs izlasīja: „... Nizami, 18. nams, 23. dzīv. Šachseinovam”.

20. Nakti izdarīja nepieciešamās izziņas. Devīnpadmit Aizkaukaza un Vidus Azijas pilsētās bija Nizami vārdā nosauktas ielas un šķērslīnes. Četrpadsmit pilsētās Nizami ielās atradās nams ar 18. numuru. Bet tikai vienam 18. numuram namam bija 30 dzīvokļi. Un tikai vienā šīnā namā dzīvoja pilsonis, kam bija uzvārds Šachseinovs. Nizami iela ar trīspadsmit dzīvokļu namu atradās Taškentā.

Tāpat visdrīzāk Urganovs varēja doties turp. Bija gan vēl viens ģeogrāfisks punkts, kur 1953. gadā 3. milicijas nodaļas pasu galds bija izsniedzis pasi Jevsejam Matvejevičam Počepcovam. Kas bija Počepcovs?

Rostovas pilsētas pasu galds priekšnieku nakti uzcēla no gultas. Braicevs viņam pa telefonu paziņoja, ka lieta nav atliekama ne par minūti. Viņš nevēlējās pat uz klausīt rostoviešu lūgumu pa-

gaidīt kaut vai līdz desmitiem rītā.

Pustriņos nakti Rostova aniedza pa telefonu šādu ziņību: Jevsejs Matvejevičs Počepcovs kopš 1954. gada marta dus Brāļu kapos. Vai pases nolaupīta vai nopirkta — nav zināms.

... Starp Maskavu un Taškentu kursē divi vilcieni: četrpadsmitais ātrais un pasažieru piecdesmit sestais. Ātrais atkrita: tas dodas ceļā 19.20, bet Urganovs izgāja no mājas ap deviņiem. Tātad visdrīzāk viņš aizbrauca ar piecdesmit sesto, kas atstāja Kazanā staciju tieši 22.

Vilciens atrodas ceļā simt sešas stundas un divdesmit piecas minūtes. Tas pienāk Taškentā piektajā diennaktī. Tātad nodoties pilnīgam izmisumam vēl nebija pamata — Urganovu vēl varēja panākt.

Šo nakti Severcevs un Braicevs pavadīja kriminālnozādā. Ritaušmā jau bija sastādīts konkrēts darbības plāns. Četros no rīta kopā ar Griukovu un Karpatovu viņi ieradās Vnukovā.

Severcevs izlidoja uz Taškentu. Katram gadījumam viņš nolēma sagaidīt Urganovu Nizami ielas 18. namā. Griukavam un Karpatovam vajadzēja līdēt līdz līceklai un tur stacijā Urganovu izsēdināt no vilciena. Visatbildīgākais uzdevums krita Braicevam, kuram vajadzēja iekāpt vilcienā Kuibiševā, atrast Urganovu un nenolaiest no viņa acu līdz līceklai.

Braicevs ieradās Kuibiševā divas stundas pirms vilciena pienākšanas. Viņš mierīgi aizgāja no aerodroma, pasēja uzskot stacijas restorānā un pat noskūties. Vilciens kavējās par divpadsmit minūtem. Sakarā ar to saīsināja pieturu un trīspadsmitos desmit satāvs viegli aizgāja no platformas, turpinot savu ceļu uz Taškentu.

Braicevs lēni virzījās pa vilciena ceļam, pāriedams no vagona uz vagonu un ieskatīdamies pasažieru sejās. Viņš aizgāja līdz galam, atgriezās un atkal nogāja to pašu ceļu. Urganova vilcienā nebija. Braicevs nolēma vēlreiz sevi pārbaudīt. Ar fotouzņēmumu rokās viņš sāka apstaigāt pavadonius, iz-

jautādams, vai nav redzējuši šādu pasažieri.

(Turpinājums sekos)

Paziņojums

Ar šā gada 1. aprīli tiek slēgti VISI Kuldīgas rajona ceļi auto un kāpurķēžu transportam, izņemot zemāk minētos ceļus:

- Ventspils — Kuldīga — Saldus
- Kuldīga — Aizpute
- Stende — Renda — Aizpute
- Aizpute — Alsunga — Jūrkalne, uz kuriem atļauta satiksme automašīnām līdz 3 tonnām ar ātrumu līdz 25 km stundā.

Kuldīgas rajona izpildu komiteja 12. ceļu ekspluatācijas rajons

Redaktors A. Blūms